

Voorzitter, dank u wel.

Het ongeluk met Luuk van vorige maand heeft ons allemaal geraakt. Dat spreekt voor zich. Maar voor ons als bewoners was het ook een wakker schud moment.

Niet omdat het nieuw was, maar omdat het bevestigde wat we eigenlijk al langer weten.

Wij staan hier vandaag niet om het ongeluk zelf opnieuw te bespreken. Wat ons hier brengt, is dat deze plek al jaren als onveilig wordt ervaren.

En dat zeggen we niet op basis van gevoel alleen — dat zien en ervaren we elke dag.

Auto's die met piepende banden moeten remmen bij de zebrapaden ter hoogte van de Marnix Gijsenstraat en de Borgerstraat. En als je dat hoort, weet je eigenlijk al genoeg. Dan is het nét goed gegaan. Want het gebeurt ook regelmatig dat auto's gewoon doorrijden.

Juist op de momenten dat het druk is — 's ochtends als kinderen naar school gaan en mensen naar hun werk moeten — zie je dat het mis dreigt te gaan. Dat zijn geen uitzonderingen. Dat is dagelijkse praktijk.

En dit is ook niet de eerste keer dat dit wordt aangekaart. Er zijn de afgelopen jaren meerdere meldingen gedaan over deze situatie. De signalen liggen er dus al langer. Dit speelt al langer.

We hebben de raadsvergadering van 26 mei teruggekeken en ook het artikel in *De Gelderlander* gelezen. Daarin wordt gezegd dat deze plek verkeersveilig is. Dat er sinds 2014 geen ongelukken geregistreerd zijn en dat er geen aanleiding is om maatregelen te nemen.

En dat schuurt.

Want wat op papier veilig is, is in de praktijk niet automatisch veilig.

Als je daar dagelijks staat, zie je een andere werkelijkheid.

Je ziet hoe het zicht beperkt is.

Je ziet hoe laat er geremd wordt.

En je voelt zelf ook dat het niet klopt.

Sterker nog: ook als volwassenen ervaren wij dat we soms van geluk spreken wanneer we oversteken. Dat we ons voorrang op een zebrapad — iets wat gewoon geregeld is — niet altijd durven op te eisen, omdat je simpelweg niet zeker weet of een auto wel stopt.

Dat zegt eigenlijk alles.

Als we hier nu geen aandacht voor vragen, dreigt dit dossier gesloten te worden. En dan verdwijnt ook de aandacht. En dat kunnen wij niet laten gebeuren.

Begrijp ons goed: we snappen dat het kruispunt volgens de richtlijnen is ingericht. Anders zou het er niet zo liggen. Maar de praktijk is anders.

De richtlijnen zijn niet op orde.

Begroeiing staat vaak te hoog — ook ten tijde van het ongeluk — waardoor mensen bij het zebrapad slecht zichtbaar zijn. Bomen belemmeren het zicht. En ironisch genoeg staat zelfs de paal die het zebrapad moet verlichten zo dat die het zicht beperkt.

We hebben daar foto's van. Dat is geen aanname, dat is gewoon zichtbaar.

In het artikel wordt ook gezegd dat kinderen soms onverwacht oversteken en dat gedrag niet te sturen is met maatregelen.

Maar juist daarom moet je de omgeving zo inrichten dat het veilig is, ook als er een fout wordt gemaakt.

Je kunt gedrag niet altijd sturen — maar je kunt wél zorgen dat de gevolgen niet zo groot zijn.

En als we vooruitkijken, wordt de urgentie alleen maar groter.

Er liggen plannen voor grootschalige woningbouw op de Ploen. De ontsluiting voor fietsers zal via deze wegen en terpen lopen. Dat betekent: meer fietsers, meer overstekende mensen, en dus meer druk op precies dit punt.

Daarnaast zal ook het verkeer op de Rijksweg toenemen.

Dus als het nu al regelmatig nét goed gaat, wat betekent dat dan voor straks?

Wat we willen, is eigenlijk heel simpel.

We willen geen discussie achteraf.

We willen voorkomen dat we hier over een paar maanden of jaren weer staan.

We willen met de gemeente in gesprek. Niet vanuit verwijt, maar gewoon omdat we dit samen beter willen maken. Wij zijn geen experts, maar we zien wél elke dag wat er gebeurt.

We hebben ook een brandbrief gestuurd naar de burgemeester en wethouders. Daar hebben we tot op heden geen enkele reactie op ontvangen. Zelfs geen ontvangstbevestiging. Dat helpt niet in het vertrouwen dat dit serieus wordt opgepakt.

Laat mij afsluiten met twee vragen:

Zijn jullie het met ons eens dat hier opnieuw en kritisch gekeken moet worden naar deze oversteek — niet alleen op papier, maar juist in de praktijk én met het oog op de toekomst?

En zijn jullie bereid om daar samen met bewoners echt werk van te maken?

Misschien is een goed startpunt om eens samen ter plekke te gaan kijken. Rond 08:15 of 08:45 in de ochtend — wanneer het er echt toe doet.

Niet deze of volgende week, want de weg is nu afgesloten en het gevaar tijdelijk weg. Maar juist daarna.

Wij horen graag hoe jullie hiernaar kijken — en of jullie onze uitnodiging aannemen.

Dank u wel.